

Praeitais metais rajono kolūkiai nemažai padirbėjo kaupdami vietines trąšas ir pagaminę kiekvienam ha ariamos žemės apie 4,5 t organinių trąšų. Todėl ir derlius daugelyje kolūkių išaugo neblogas.

Verta pasididžiuoti pasiektais laimėjimais tokių kolūkių, kaip „Anykščių šilelio“, „Lenino keliu“, „Levaniškių“. „Anykščių šilelio“ kolūkis praeitais metais iš kiekvieno ha grūdinių kultūrų pasėlių gavo vidutiniškai po 14,5 cnt grūdų, „Lenino keliu“ — apie 14 cnt ir t. t. Tų kolūkių valdybų pastangos neuėjo veltui, idėtas darbas kaupiant trąšas šimteriopai apsimokėjo. Pavyzdžiui, „Levaniškių“ kolūkis praeitais metais išvežė kiekvienam ha ariamos žemės po 12,1 tonos organinių trąšų, ir derlius iš ha padidėjo 2—3,5 centnerio grūdų.

Perženge antrųjų septynmečio metų slenkstį, rajono kolūkiai su nauju ryžtu kovoja už dar didesnius laimėjimus. Antaisiais septynmečio metais kolūkiai planuoja išauginti 1—2 cnt didesni derlių, negu praeitais metais, numatė žymiai daugiau sukaupti organinių trąšų, pasižadėjo žymiai geriau saugoti ir laikyti mėšlą, įrengti specialias mėšlides.

Daugumos rajono kolūkių žemdirbiai jau pradėjo vežti organines trąšas į laukus ir jas kompostuoti. Gerą iniciatyvą parodė

Puškinio vardo kolūkio kolūkiečiai. Šiuo metu durpės vežamos visais kolūkio traktoriais. Traktorininkas Vladas Pilkauskas su traktoriumi DT-54 veža durpes, o traktorininkas Magyla su „Belorus“ — mėšlą. Durpės kompostuojamos su mėšlu. Iki šiol jau paruošta apie 200 t durpių-mėšlo komposto.

Rūpintis organinių trąšų sukaupimu turi visi kolūkiai, RTS ir MMS. Visa technika, visi kolūkiečiai turi būti mobilizuoti durpių ir mėšlo išvežimui,

kompostų gamybai. Į šį darbą reikia įsijungti visoms brigadoms, naudoti traktorius ir arklius. Kiekviena brigada, kiekvienas kolūkis šiais metais turi paruošti kiekvienam ariamos žemės hektarui ne mažiau, kaip 6—7 tonas organinių trąšų. Kolūkių pirmininkai, žemės ūkio specialistai turi sudaryti brigadoms durpių komposto išvežimo grafikus, taikyti pirmaujančioms brigadoms paskatinimo priemones, kad kiekviena brigada įvykdytų ir viršytų organinių trąšų išvežimo planą.

Agr. J. Minkelis

GERA DOVANA

Dieną ir naktį nenuityla Puškinio vardo kolūkio laukuose Anykščių MMS mechanizatorių valdomų ekskavatorių ir traktorių užsėję, vikšrų taršėjimas, ekskavatorininkų ir traktorininkų dainos ir juokas. Čia, kur seniau telkšojo nepereinamos nei žmogui, nei gyvuliui liūliuojančios pelkės, kur tik pempės ir laukinės antys klykavo, dabar atėjo galinga tarybinė technika. Tarp krūmų tai žemyn, tai aukštylį kilnojasi ekskavatoriaus Nr. 8 kranas. Šį ekskavatorių valdo gerai žinomi MMS ekskavatorininkai J. Lukošius, J. Peškauskas ir jų padėjėjas St. Pajšys. Ekskavatorininkas Lukošius, dirbdamas naktinėje pamainoje, kiekvieną pamainos darbo užduotį įvykdo

po 150—200 proc. Jo prižiūrimas ekskavatorius visuomet užlaikomas tvarkingai, švariai. Netoli nuo šio ekskavatoriaus matosi ir kitas, aptarnaujamas Baltušio, Masiulevičiaus, padėjėjų Pocius, Rudoko ir klotiko Jurgelionio. Ypač buvo pasunkėjęs ekskavatorininkų darbas užėjus dideliems šalčiams. Užšaldavo žemė kaušuose. Bet darbas tik trumpam tesustodavo. Ekskavatorininkai sukurdavo lauzus, atšildydavo užšalusį purvą ir vėl dirbo.

Nespėjus užšalti iškastam gruntui, iš karto

sulyginamos žemės. Buldozerį vairuoja prityręs buldozerininkas Sabaliauskas.

Didelis ir sunkus darbas atliekamas valant kasimui trasą. Trasos valyme dirba galingas kelmų rovējas, kurį valdo Potapovas ir Davionis. Jie sustumia didžiulius kelmus ir akmenis. Vietoje neįeinamų krūmų lieka lygiausios aikštės.

Trasą valo taip pat traktorininkai Šileika ir Stenulius. Beveik kiekvieną dieną čia pamatysi darbų vykdytoją Br. Šerpeką ir MMS direktorių Perevičių.

Puškinio vardo kolūkio laukais pratekančio Beržuonos upelio vagos reguliavimo darbus mechanizatorių buvo numatę užbaigti puse metų anksčiau numatyto laiko. Ir jie savo žodį tikrai ištesės. Jau šiais metais kolūkis galės apsesti 50 ha musausintų žemių kultūrine žole ir apie 30 ha linais ar kitomis kultūromis.

Gerą dovaną Anykščių MMS mechanizatoriai paruošė mūsų kolūkiečiams.

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Gerą dovaną Anykščių MMS mechanizatoriai paruošė mūsų kolūkiečiams.

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

Br. PILKAUSKAS
Puškinio vardo kolūkio mechanikas

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

1960 m.

sausio

14 d.

Ketvirtadienis

Nr. 4 (1091)

KAINA 15 KAP.

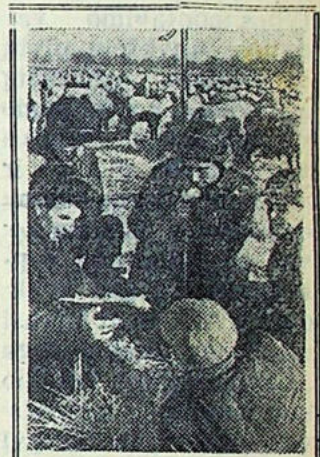
Eina nuo 1948 m.

Į atsakingiausius postus

„Kalnapilio“ žemės ūkio artelė yra viena iš ekonomiškai silpniausių rajone. Ūkio išvystymą ir ekonomikos pakėlimą turės užtikrinti gerl gamybos organizatoriai. Kolūkio partinė organizacija ir artelės valdyba ėmėsi priemonių sustiprinti kadrų atsakingiausiose gamybos baruose. Į laukininkystės brigadas ir gyvulininkystės fermas buvo pasiūstyti geriausi kolūkio žmonės.

Šiomis dienomis vienai iš labiausiai atsiliekančių — II-raj kompleksinei brigadai ėmė vadovauti kolūkio agronomas komunistas Antanas Povilavičius. Jauno komunisto pavyzdžiu pasekė brigados jaunimas. Štai kolūkietės Stasė Strolytė ir Stasė Bauskytė pradėjo dirbti šėrėjomis kiaušinių fermoje.

J. Stasiūnaitė

Chersono sritis. Čiurupino rajono Kallinno vardo kolūkyje gerai organizuotas agitacinis darbas kolūkiečių tarpe. Agitatoriai lankosi brigadose, supažindina kolūkiečius su partijos ir vyriausybės nutarimais, svarbiausiais vidaus ir užsienio įvykiais.

Nuotraukoje: partinės organizacijos sekretorius V. S. Tatarincevas praveda pokalbį čabanų brigadoje. J. Lichuto (TASS) nuotr.

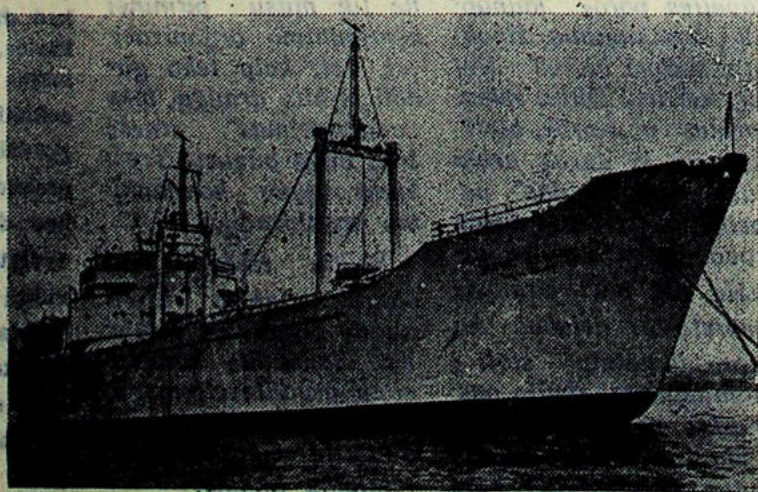
KOLŪKIEČIAI MOKOSI

Džiugiai sutiko „Svyturio“ kolūkio kolūkiečiai žinią apie kolūkyje atidarymą vakarinės mokyklos penktąją klasę. Norą mokytis pareiškė net ir pagyvenę kolūkiečiai. Ir štai jau trečias mėnuo, kai kolūkiečiai lanko pamokas. Čia mes sutinkame ir penktą dešimtį metų baigiantį kolūkio sandėlininką P. Mickūnaitį, karvių melžėjas A. Bražiūnaitę ir A. Pajarskaitę, I-osios laukininkystės brigados brigadininką V. Kučį ir daugelį kitų.

Tie kolūkiečiai, kurie sėkmingai darbuojasi kolūkyje, gerai mokosi. Štai dešimt metų, kai melžėja dirba A. Pajarskaitė. Ji šiais metais iš kiekvienos karvės primelžė po 3260 kg pieno. Vladas Kučys yra geriausias brigadininkas kolūkyje. A. Pajarskaitė, V. Kučys, P. Mickūnaitis mokosi vien gerai ir labai gerai pažymiai.

Kolūkiečiai dėkingi mokytojoms Vildžiūtei, M. Kurčinskenei, E. Pavilonytei už gerą pamokų dėstyimą.

J. Laukys

Į Klaipėdą atplaukė šilumalaukis „Julius Janonis“, pagal Tarybų Sąjungos užsakymą pastatytas Danijoje. Tai — pirmasis gamybinis refrežeratorius, kurį gavo Lietuvos žvejai. Laivas turi galingus šaldymo įrengimus ir gali per parą užšaldyti iki 50 tonų žuvies. Jis priliminės iš Šiaurės Atlanto žūkiaujančių žvejų sugautą žuvį ir pristatys ją į krantą. Laivo triumuose bus galima sutalpinti apie 1000 tonų šaldytos žuvies.

Respublikos žvejybinis laivynas šiais metais jau pasipildė vienu didžiuoju šaldomu žvejybinio traleriu bei dviem „Okėano“ tipo traleriais. Artimiausiu metu iš Lenkijos Liaudies Respublikos bus gauta stambi plaukiojanti bazė „Tarybų Lietuva“.

Nuotraukoje: naujas šilumalaukis „Julius Janonis“ raide.

V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

X rajono komjaunimo konferencija

Mes turime būti jaunimo avangarde

(Iš LLKJS rajono komiteto sekretoriaus drg. E. Vingrienės pranešimo)

Paskutiniaisiais metais rajono komjaunimo organizacija žymiai išaugo ne tik kiekybiškai, bet pastebimai subrendo ir sutvirtėjo kokybiškai atžvilgiu. Šiuo metu rajone yra 91 pirminė komjaunimo organizacija, savo eilėse jungianti 1248 VLKJS narius. Tai gausi jaunimo avangardo armija, savo nuoširdžiu, pasiaukojamu darbu, stropiu ir pavyzdingu mokslu nusipelnusi ne tik jaunųjų draugų pagarbą ir autoritetą, bet ir visų darbo žmonių pasitikėjimą. Su pasididžiavimu šiandien kalbame apie „Lenino keliu“, „Pergalės“, „Ažuolo“ kolūkių, statybos-montavimo valdybos, Anykščių plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos komjaunimo organizacijas, kurios tikrai dirba didelį ir atsakingą darbą mobilizuodamos jaunimą kovai už sėkmingą septynmečio plano įvykdymą. Anksčiau buvusi silpna ir neskaitlinga „Lenino keliu“ kolūkio komjaunimo organizacija dabar yra aktyvi partinės organizacijos ir kolūkio valdybos pagalbininkė. Čia komjaunimui nesėdi sudėję rankas, nelaukia, kada kas nors paragins ar primins apie jų komjaunimui reikalingas pareigas, bet visur ir visada rodo jaunatvišką iniciatyvą, norą ne tik kultūringai ir naudingai išsėti, bet ir šauniai dirbti. Šauniai padirbėjo praeitais metais šio kolūkio komjaunimo jaunimo grandis augindama kukurūzus, kuri 6 ha plote gavo vidutiniškai iš ha po 700 centnerių žaliavos masės. Apie gerai dirbančius komjaunuolius, pirmiausia kolūkio gamybininkus M. Sukytę, Z. Sondą ir kitus su meile kalba visas kolūkio žemdirbių kolektyvas. Tad nenuostabu, jei nesąjunginis jaunimas labai noriai seka geriausiųjų komjaunuolių pavyzdžiu, aktyviai prisideda prie visų jų organizuojamų priemonių, dalyvauja kolūkio kultūriname gyvenime. Vien tik praėjusiais metais šios pirminės komjaunimo organizacijos eilės papildė

14 geriausių merginų ir jaunuolių.

Rajono jaunieji gyvulininkystės darbuotojai ir, visų pirma, komjaunuoliai šiandien teisėtai didžiuojasi rezultatais, pasiektais gyvulininkystės srityje. Jau gruodžio mėnesį jie raportavo apie sėkmingą socialistinių išpareigojimų, prisiimtų rajono jaunųjų gyvulininkystės darbuotojų sąskrydžio metu, įvykdymą ir viršijimą. Komjaunuoliai ir jaunimas kontraktacijos būdu kolūkių fermoms išaugino daugiau kaip 500 bekonių ir 80 veršelių bei padavė valstybei 1978 bekonus. Jei praėjusiais metais mes ant pirštų skaičiuodavome melžėjas, kurios iš vienos karvės primelždavo po 2000—2500 kg pieno, tai šiemet jų pas mus jau yra dešimtys. Štai „Lenino keliu“ kolūkio jaunoji karvių melžėja Milda Sukytė iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžė po 2760 kg pieno, „Draugystės“ — Bronė Miškeliūnaitė, „Anykščių šilėlio“ — Stasė Beinorytė jau seniai peršoko 2600 kg ribą. Neblogų rezultatų pasiekė ir jaunosios kiaulių augintojos: Liuba Garšankovaitė iš „Ateities“ kolūkio, Ona Rudokaitė iš „Pergalės“ kolūkio ir daugelis kitų.

Socialistinio lenktyniavimo pirmūnų gretose žengia ir komjaunimo jaunimo mechanizatorių brigados, kurios prisiimtus išpareigojimus ne tik įvykdė, bet ir viršijo. Tai visų pirma pasakytina apie P. Cvirkos vardo ir „Svyturio“ kolūkių traktorinės jaunimo brigadas, kurios metai iš metų gerina savo darbą. Džiugu, kad „Už taiką“ kolūkio jaunieji mechanizatoriai pirmieji rajone įsijungė į kovą už komunistinio darbo brigados vardą.

Tačiau greta pasiektų laimėjimų buvo ir visa eilė trūkumų, kurie stabdė komjaunimo organizacijų veiklą, trukdė įvykdyti užsibrėžtus uždavinius. Nors šiais metais naujų narių priėmimas pirminėse organizacijose vyko geriau, vis dėlto

jis dar nepatenkina mūsų. Kuo pateisinti tą faktą, jei net 22 pirminės komjaunimo organizacijos neparuošė ir nepriėmė į savo eiles nė vieno jaunuolio? Žinoma, vien tik apsilėidimu, blogu darbu nesąjunginio jaunimo tarpe. Lėtam eilių augimui, gal būt, neigiamos reikšmės turėjo ir tai, kad per praėjusius metus dėl įvairių priežasčių pasikeitė nemaža pirminių komjaunimo organizacijų sekretorių. Gi LLKJS rajono komitetas per mažai rūpinosi jų parinkimu bei mokymu.

Praėjusiais metais buvo užmiršta komjaunimo taupyklė. Nuo šio svarbaus darbo baro nusišalino ne tik pirminės komjaunimo organizacijos, bet ir patys komjaunimo rajono komitetas.

Naujai išrinktas komjaunimo rajono komitetas turės gerokai padirbėti, kad pašalintų visus trūkumus, dar pasitaikančius komjaunimo organizacijų darbe, kad sugrąžintų visus komjaunuolius ir jaunuolius mobilizuoti septynmečio plano keliu uždavinių įgyvendinimui, kad visos komjaunimo organizacijos taptų tikrai svarbiausiais partinių organizacijų talkininkais sprendžiant visus komunistinės statybos uždavinius.

Kiekvienos komjaunimo organizacijos darbas didesne dalimi priklauso nuo to, kaip jam vadovauja, kaip padeda rajono komjaunimo komitetas.

Man, kaip Zvilūnų apylinkės Mičiurino vardo kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos nariui, teko stebėti ir susidurti, deja, su ne visiškai geru vadovavimu. Atvažiuoja, būdavo, buvusio Troškūnų rajono komjaunimo komiteto pirminis sekretorius drg. Gričiūnas, pasižvalgo po kolūkį, pavarčio protokolus ir atskaitas ir vėl išvažiuoja. Po poros dienų telefono skambutis ir griausmingas, įsakantis rajono sekretoriaus

Radome bendrą kalbą

(Iš delegatės Aldonos Čečėnaitės pasisakymo)

Kuomet aš prieš kurį laiką atvykau su paskyrimu dirbti „Ažuolo“ kolūkį, čia beveik jokios pirminės komjaunimo organizacijos nebuvo. Kelsta ir nejauci buvo žiūrėti į šeštadienio ar sekmadienio vakarais „besilinksminantį“ girtą jaunimą. Sirdis virė, galvoje pynėsi įvairūs planai. Norėjosi geru žodžiu pamokyti jaunuolius. Bet aš viena buvau bejėgė, o į mano patarimus ir prašymus kolūkio jaunuoliai atsakydavo skaudžiomis pašaipomis, užgauliojimais.

Ir štai praėjusiais metais vis tik kolūkyje įsikūrė komjaunimo organizacija. Negausi, neskaitlinga — vos aštuoni nariai, bet už tai tvirta, darbšti, draugiška jaunimo šeima. Iš karto mes nutarėme tvirtai ir galutinai palmti į savo rankas kultūrinio darbo organizavimą. Kaip mokėjome ir kaip galėjome stengėmės įsigyti nesąjunginio jaunimo tarpe gerą autoritetą. Pradėjome organizuoti bendrus jaunimo vakarus, įvairius atrakcionus, atgalvinome meninę saviveiklą. Iš pradžių su nepasitikėjimu ir keistu pavydu į mus žiūrėdavo vakarykščiai vakaruški „šeimininkai“ ir triukšmadariai, gi vėliau ir patys įsitikino, pamatė, kad komjaunuoliai gerai padarė. Dabar nepamąstys, kad kas nors jaunimo pasilinksminimą veržtųsi įsigėrę, neišgirsi ausį režančių girtų jaunuolių dainų ir šūkalojimų. Už tai mums dėkingi kolūkiečiai.

Žinoma, „Ažuolo“ kolūkio komjaunuoliai neapsiriboja vien tik vakarų organizavimu. Visa tai jie dirba vakarais, išlėgėnėmis ir švenčių dienomis. Gi darbo metu juos visada išvysi ten, kur reikalingos darbščios rankos ir jaunos širdys. Dar praėjusiais metais mes organizavome jaunųjų kukurūzų augintojų grandį. Visą vasarą mešlo išvežimą, ravėjimą ir papildomą kukurūzų tręšimą atlikdavome laisvalaikio arba religinių

švenčių metu. Visi komjaunuoliai ir jaunuoliai dirbo tikrai iš širdies, su jaunatviška ugnele. Na, ir rezultatai buvo džiuginantys: rudenį gavomė daugiau kaip po 400 cent žaliavos kukurūzų masės iš ha.

Kadise daug negerovių, daug trūkumų buvo kolūkio fermose. Mes nutarėme padėti kolūkio valdybai ištaisyti padėtį. Du geriausi organizacijos nariai savo noru nuėjo dirbti į fermą, kur ir dabar sėkmingai darbuojasi. Vėliau kiekvienoje brigadoje prie pašarų vežimo, prie javų kūlimo įsteigėme komjaunuolių postus, kurie stebi, kad nebūtų grobstomi pašarai, kad reikiamai būtų prižiūrimi gyvuliai. Siame darbe mums noriai dabar padeda ir nesąjunginis jaunimas, iš kurio tarpo ateity mes tikimės sulaukti gerų komjaunuolių.

Taip po truputį, bet ryžtingai ir drąsiai mūsų komjaunimo organizacija tampa vis populiarene visų kolūkiečių tarpe. Ir aš manau, kad ateity, glaudžiai bendraudami su kolūkio valdyba, partinės organizacijos vadovaujami, rasime dar artimesnę, dar šiltesnę bendrą kalbą su visu kolūkio jaunimu.

Mes privalome būti pavyzdžiu visiems

(Iš konferencijos delegato Bagočiūno pasisakymo)

Kalbant apie tarybinio jaunimo moralę, elgesį ir kultūrą, negalime užmiršti, kad šie geriausi mūsų šalies žmogaus bruožai visų pirma privalomi jaunuoliui, ant krūtinės atlapo nešiojančiam žėrintį komjaunimo ženklelį. Komjaunuolis privalo būti pavyzdžiu visiems kitiems ne tik darbe ir moksle, bet visur: ir buitėje, ir pasilinksminime, ir gatvėje, ir kino salėje.

Deja, dar ne visuomet taip būna. Pasitaiko, kad

mūsų komjaunuoliai ne tik nerodo pavyzdžio, bet dažnai savo netikslus elgesius griaua visos komjaunimo organizacijos autoritetą, teršia komjaunimo vardą. Juk ne paslaptis, kad komjaunuoliai už chuliganiškus veiksmus pakliūna pas teisėją, o vėliau, sėdėdami priteistus paras, šloja milicijos kiemą arba apledijusią J. Biliūno gatvę. Praėjusiais metais už panašius veiksmus daboklėje sėdėjo komjaunuoliai Navickas, Radzevičius, Kazlauskas, Musteikis. Įdomu, kokių priemonių šiems komjaunuoliams sudrausti ėmėsi komjaunimo organizacijos? Gi bemaž jokių. Pasitenkino draugiškai pabardamos ir lengvabūdiškai palmdamos patįžadėjimus, kad daugiau taip nepasikartos. O man atrodo, kad tokius „didvyrius“ reikia auklėti, stebėti jų asmeninį gyvenimą, domėtis, kaip jie praleidžia laisvalaikį, su kuo draugauja, giliau pažvelgti į jaunų žmonių vidinį pasaulį. Tik taip dirbdami mes galime tikėtis, kad ateityje jaunimui taps svetimi išsiokimai, girtuokliavimas ir kitos ydos.

Vadovauti — reikia padėti

(Iš delegato Algio Elvos pasisakymo)

balsas pirminės sekretoriaus: „Neparuošė per dvi savaites poros jaunuolių į komjaunimą, žinok, atsiskaitys biurel“! Nei šis, nei tas! Dirbk sekretoriumi ir, žiūrėk, bijok, kad už šį darbą nebūtum „apdovanotas“ paėkimu. Gi tuo tarpu savo asmeniniu pavyzdžiu net pats pirmasis sekretorius nelabai ką nors įkalbintų stoti į komjaunimą: skaito pasikaitas apie alkoholio žalą, o vakare draugų būry pats geria. Taip

dirbdamas komjaunimo komitetas mažai padėjo ne tik mūsų pirminei komjaunimo organizacijai, bet, kaip teko girdėti iš kitų draugų, toks „vadovavimas“ atnešė žalą visai buvusio Troškūnų rajono komjaunimo organizacijai.

Reikia tikėtis, kad naujai išrinktas LLKJS rajono komitetas reikiamai vadovaus komjaunimo organizacijoms ir, teikdamas konkrečių paramą, jų veiklą nukreips reikiama linkme.

Įvykęs naujai išrinkto LLKJS rajono komiteto plenumas išrinko pirmuoju komjaunimo rajono komiteto sekretoriumi drg. Ed. Blaučiūną, antruoju — E. Ragalysį, neatsitinkančius sekretoriaus R. Ramanauskaitę ir Z. Sondą. Delegatės į LLKJS XI suvažiavimą konferencija išrinko drg. drg. A. Čečėnaitę, P. Talaikytę, St. Laskauskaitę, Ed. Blaučiūną ir Vl. Kontrimavičių.

Skaitytojų LAIŠKAI

Mus pamiršo

Viešintų apylinkės „Draugystės“ kolūkyje yra Laitelių klubas skaitykla. Tačiau niekas nesirūpina, kad skaitykla veiktų. Buvusi skaityklos vedėja Strolienė atostogose. Ir jau gal antras mėnuo, kai jaunimas neturi kur nueiti knygų paskaityti. Jaunimo kolūkyje daug, daug kas norėtų pašokti, suvaidinti kokį nors veikala, bet kol kas negalima.

A. Rožinskaitė

Skaitytojų vargai

Nerasi jauno kolūkiečio, kuris nesidomėtų knyga. Neretai ilgus žiemos vakarus jaunuolis praleidžia palinkęs prie knygos. Kiekvienoje kolūkio bibliotekoje gausus knygų pasirinkimas. Kada beužsuksi į biblioteką, rasi kolūkiečių, bevartančių knygas, naujus žurnalus. Bet, deja, kitoks vaizdas „Už taiką“ kolūkio bibliotekoje. Čia mus pasitinka „svetingai“ blizganti spyna. „Argi šiandien nedarbo diena?“ — nustemba skaitytojas. Į pagalbą ateina namų savininkė. Ji paaiškina, kad bibliotekos vedėja E. Biliūnienė išėjusi atostogų, o naujos nėra. „Argi, padėtis be išeities. Atrepsi skaitytojas prie bibliotekos durų ir nenorom grįžta namo. Jau antra savaitė, kaip spyna kabo ir erzina bibliotekos lankytojus.“

R. VAITKUS

Kada ateiti į ryšių skyrių?

Rubikų ryšių skyrius turi dirbti, išskyrus antradienius, kasdien nuo 9 iki 18 val. Pietų pertrauka nuo 13 iki 14 val. Tačiau to nėra. Pažymėtu ryšių skyriaus darbo laiku atėjęs žmogus ne retai randa ant durų didžiulį užraktą ir

turi grįžti atgal. O daugumas fabriko darbininkų gyvena už gyvenvietės ribų, spaudą iš ryšių skyriaus atsilima patys. Tad kuriuo laiku ateiti į ryšių skyrių, kad jį radus neuždaryt?

P. Juselis

Nebūna Zinai blogų orų

Kiekvieną dieną, papildžiusi laiškanėsi krepšį nauja spauda, Surdegio apylinkės „Atletės“ kolūkio laiškininkė Zina Zalnerišnaitė lanko skirtingas spaudos palikimo vietas. Pamėgo ji laiškininko darbą. O kai darbą mėgsti, jis visuomet sekasi. Patenkinti kolūkiečiai savąja laiškininke, kuri visada

laiku pristato laikraščius, žurnalus, laiškus, korespondenciją. Nežino Zina Zalnerišnaitė nešvėdėdama kelių. Kolūkiečiai žino: koks bebūtų oras, Zina visada atneš naujus laikraščius, žurnalus, laiškus, korespondenciją.

J. SAKNIS

DUONELIAUTOJA

Nedrauslūs, tarsi ligos slegiama moteriškė peržengia slenkstį. Laikydama rankose krepšį, nuskriaustos balsu prabyla į šeimininkus: — Padėkite susimildami. Pati sergu, maži vaikučiai nevalgę.

Vaikšto ji iš kiemo į kiemą, tą patį kartodama. Zmonės jautrūs, ir niekad neatsisako padėti tam, kuris į sunkią padėtį pateko. Tikėdami moteriškės žodžiams, jie į krepšį duonos gabalą įdeda, vieną kitą rublį pasiūlo.

Tačiau ši moteris per akis meluoja. Pirmiausia, turi ji sūnų, kurio jokiu būdu vaikų nepavadinai, nes jau pats turi šeimą su kūre.

Tai kas gi ta moteriškė, apgaudinėjanti žmones? Ogi ne kas kita, kaip Andriejeva Akulina, gyvenanti Anykščiūose, Pergalės gatvėje Nr. 3. Turi ji nuosavą namą, po kurio stogu gyvena ir sūnus Flodoras. Šiame name gyvendavo ir nuomininkai, iš kurių Andriejeva imdavo priederamą nuomą. Už vieną kambarėlį „Spartako“ veltinių fabriko darbininkė drg. Orlova kas mėnesį sumokėdavo po 60 rublių. Bet nuomininkai neilgai te galėdavo pas ją pagyventi. Tai, žiūrėk, maisto produktai pradeda tirpti tirpti, tai kasdien barniai.

Ir nuomininkai apelsdavo jos namą. Nenorėdama dorai ir są-

žiningai gyventi, Andriejeva duoneliautojos kelią pasirinko. Ji ištikino, kad dar yra lengvatikių žmonių, kurie jos melagingus žodžius už tikrą pinigą priima. Žinoma, ji lankosi į tuos namus, kur niekas jos neatpažįsta. Todėl čia ji nesišykstėdama prigalvoja visko: sakosi, jog ji ne vletinė, o atvažiuojanti iš kitur ir panašiai. Surinktą duoną ji sušeria kiaušiais, kuri kalp ant mielių tunka, o išmaldos pinigų į kapšėlį krauna. Ši duoneliautoja pajėgtų ir sau maistui užsidirbti. Galėtų jai ir sūnus, dirbantis Anykščių RTS, paramą suteikti.

Tačiau sūnus ne kiek nesigėdija, kad motina vaikšto iš kiemo į kiemą duoneliaudama, žmones mulkindama.

Pas mus vieniši ir sulaukę senatvės žmonės priimami į senelių invalidų namus, jiems valstybė užtikrina pilną išlaikymą, o tais, kurie turi suaugusius vaikus ir gimines, turi rūpintis pastarieji.

Todėl pribrendo reikalas atsikratyti blogų įpročių ir užkirsti kelią Andriejevai ir panašioms į ją duoneliautojoms.

S. VENCKUS

Budrys demonstruoja savo gabumus prie stikliuko

Rajono kinofikacijos šoferis Budrys pažvelgė į maršrutą ir, suradęs sausio 5 dienos datą, nuddžugo.

— Zinai, Vanagai, — kreipėsi jis į mechaniką, — šiandieną demonstruosime filmą mano tėviškėje. Ten gi ir pažįstamų, ir giminių...

— O ar neatsitiks vėl kaip tada, kai motorą užšaldėme ir kino seansą sužlugdėme?

— Tada tai buvo šalčiai, o dabar gražu kaip pavasarį, — ramiai nosi Budrys.

Vyrukai, sudėję į automašinos kėbulą kinoaparaturą, dėžes su kinofilmo juostomis, išvyko į „Naujo gyvenimo“ kolūkį.

Kolūkio kultūros namų meno vadovas Tamošiūnas, pasitikęs atvykusius, dėl visa ko pasiteiravo: ar paskelbti apie kinofilmo demonstravimą, ar kinomechanikai ši kartą neapvils žiūrovų.

— Skelbk, drauguži, skelbk, — pasakė Budrys meno vadovui. — Rašyk didesnę raidėmis, kad kiekvienas iškaitytų, kad kuo daugiau žiūrovų susirinktų.

Meno vadovas Tamošiūnas nuskubėjo ruošti skelbimų, o kino mechanikai pradėjo krauti iš sunkvežimio aparatūrą.

Džiugiai gyvena P. Cvirkos vardo kolūkio nariai, neseniai iškūrusieji nuosavuose namuose kolūkio gyvenvietėje. Jų nemaža. Tai statybininkų brigados brigadininkas Jonas Sakalauskas, trečiosios brigados kolūkiečiai Petras Vilys, Leonas Strazdas. Rudenį taip pat linksmas įkurtuves atšventė į kolūkio gyvenvietę persikėlusios Benjaminsko, Antano

Strazdo šeimos iš ketvirtosios laukininkystės brigados, Jono Masiulio — iš pirmosios ir daugelis kitų.

Beveik prie kiekvienos sodybos pamatysite lygias praėjusį rudenį pasodintų vaismedžių eiles, gražiai aptvertą gėlių darželį, sutvarkytą kiemą.

Jeigu paklausite bet

kurio kolūkiečio, persikėlusio į naujus butus, ar buvo sunku pasistatyti namą, — kiekvienas atsakys:

— Ne taip jau daug kainavo, nors, aišku, rūpesčių nemaža buvo. Kolūkis padėjo ne tik statybinėm medžiagom, bet ir transportu, o kam buvo reikalinga — padėjo ir valstybės kreditu.

Linksmos įkurtuvės

Stai Jono Masiulio šeima išikūrusi jaukiame, šviesiame name. Masiuliai dar niekad taip negyveno. Juk prieš dvidešimt metų jie buvo garsaus visoje Utenos apskrityje dvarpnieko K. Gecevičiaus kumečiai. Kolūkyje visi šios šeimos nariai stojo dirbti į įvairius darbo barus. Jonas Masiulis

dirba revizijos komisijos pirmininku, žmona Ona, dukterė Rima ir motina sąžiningai dirba laukininkystės brigadoje.

Nors kol kas kolūkinė gyvenvietė dar neelektrifikuota, tačiau puošniuose namuose vakarais groja radijas, šviesu.

Virtinė nusitęsė nau-

ji namai gyvenvietės gatvės abiemis pusėmis. Jau ir dabar šis vaizdas suke-

lia pasigerėjimą. O kaip puikiai viskas atrodys po kokio penketo metų, kai visa gyvenvietė skęs medžių vainikuose?

F. SIAUCIULIS

P. Cvirkos vardo kolūkis

Ką rašo sienlaikraščiai

KOVINGAI

„Puntuko“ kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos leidžiamo satyrinio sienlaikraščio „Siršalas“ aštuntame numeryje kritikuojama kolūkio kasininkė G. Puodžionaitė, bandžiusi pasisavinti 2254 rublius. Bet kaltininkė negalėjo paslėpti savo blogų darbų nuo budrių kolūkiečių akių. Atleista iš kasininkės pareigų. Puodžionaitė ir toliau tęsė nešvarų darbą. Ji su savo vyru Tripanu Petreliu pradėjo kirsti kolūkiui priklausančią statybinę medžiagą. Ir čia jie priėjo lepto galą.

Telsingos kritikos susilaukė ir kiaušių šerikė J. Paulauskienė. Ji visai užmiršo savo pareigas, padarė kolūkiui nemažą nuostolį.

Sienlaikraščio skiltyse taip pat kritikuojami kolūkiečiai, kurie dar mėgsta „krūminės“ stikluka, užmiršta savo tieslogines pareigas.

Satyrinis sienlaikraštis „Siršalas“ — tai aštrus ginklas kovoje prieš dar pasitalkančias negeroves kolūkyje.

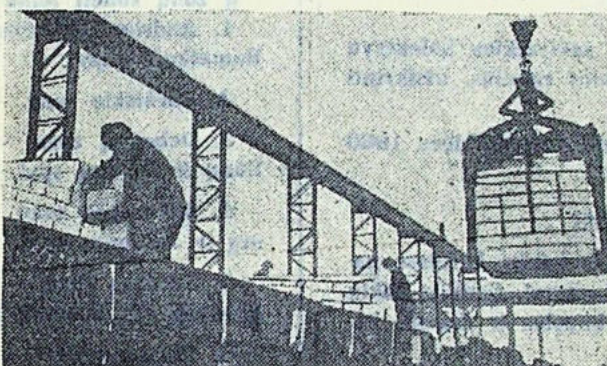
B. KALVAITIS

Naujametiniame numeryje

Puikiai nusisekęs išėjo sienlaikraščio „Plytininkas“ naujametinis numeris. Anykščių plytų fabrikas. Jame normuotojas S. Kisiellius rašo apie sutrumpintą 7 val. darbo dieną, kuri bus įvesta mūsų gamykloje. Laikraštis palinkė sėkmės naujaisiais metais darbuose, o skyriuje „Mūsų šiuolaikis“ atskleidžia kai kurių darbininkų netinkamą elgesį.

J. POSLYS

L. Vaitkus

Akmens statybinių medžiagų kombinato silikatinių plytų cechą, kuris pradėjo veikti 1959 metais, įrengtas pagal paskutinį technikos žodį. Jame mechanizuoti beveik visi gamybos procesai.

Nuotraukoje: plytų pakrovimas į vagonus galingo tiltinio kranų pagalba.

K. Liubšio (ELTOS) nuotr.

Anykščių rajono DŽD Tarybos vykdomajame komitete

Dėl rajoninės meno saviveiklos apžiūros surengimo

Anykščių rajono DŽDT vykdomasis komitetas sutinkamai su 1959 m. sausio mėn. 20 d. sprendimu Nr. 9 „Dėl pasiruošimo 1960 m. jubiliejinei Dainų šventei“ įpareigojo kultūros, liaudies švietimo skyrius ir apylin-

kių vykdomuosius komitetus suruošti meninės saviveiklos zonines apžiūras Andrioniškyje, Debelkiuose, Skiemonyse, Svėdasuose ir Viešintose ir nustatė, kad zoninėse apžiūrose dalyvauja geriausi kolūkių, kultūros įstaigų

ir mokyklų meno saviveiklos kolektyvai. Zoninėse apžiūrose bus atrenkami geriausi kolektyvai į rajoninę apžiūrą, kuri įvyks Anykščiuose 1960 m. kovo 19–20 d. d. Be to, rajono liaudies švietimo ir kultūros sky-

riams pavesta surengti 1960 m. balandžio 2 ir 3 d. d. mokyklų meninės saviveiklos apžiūrą. Rajono DŽDT vykdomasis komitetas patvirtino 1960 m. rajoninės meno saviveiklos apžiūros nuostatus.

1960 m. rajoninės meno saviveiklos apžiūros NUOSTATAI

Siekiant sustiprinti rajono kolūkių, kultūros švietimo įstaigų, mokyklų ir profsąjunginių meno saviveiklos kolektyvų pasiruošimą 1960 m. respublikinei Dainų šventei, Anykščių rajono DŽDT vykdomasis komitetas rengia rajoninę meno saviveiklos apžiūrą.

I. TIKSLAS IR UZDAVINIAI

1. Pagerinti meno saviveiklos kolektyvų darbą, padidinti repertuarinių kūrinių skaičių.
2. Pakelti visų meno saviveiklos kolektyvų meistriškumą.
3. Išaiškinti stipriausius liaudies šokių, chorų, dramų ir muzikinių kolektyvus.
4. Plėsti visų rajono meno saviveiklos kolektyvų veiklą ir kurti naujus saviveiklos ratelius, užtikrinti nenutrūkstamą jų darbą.
5. Pilnai įsivairinti ir paruošti respublikinės 1960 metų Dainų šventės repertuarą.

II. DALYVIAI

Apžiūroje dalyvauja miesto ir kaimo kultūros namų, mokyklų ir profsąjunginiai chorai, liaudies šokių rateliai, agitmeninės brigados, kapelos ir dramų kolektyvai.

Dalyvių amžius ir skaičius neribojamas.

Visi kolektyvai skirstomi į 3 kategorijas:

1. Miesto kultūros namų ir profsąjunginių organizacijų;
2. Vidurinių ir septynmečių mokyklų;
3. Kaimo kultūros švietimo įstaigų ir kolūkių.

Visi kolektyvai įvertinami atskirai pagal šiuos žanrus:

- a) mišrūs chorai,
- b) vyrų chorai,
- c) moterų chorai,
- d) liaudies šokių rateliai,
- e) kapelos,
- f) instrumentiniai orkestrai,
- g) pučiamieji orkestrai,
- h) meninės agitbrigados,
- i) dramų rateliai.

Pastaba: liaudies šokių rateliai privalo turėti ne mažiau 8 porų šokėjų. Mišrių chorų sastate būtina prisilaikyti santykio: 9 vyrai — vienuolika moterų.

III. REPERTUARAS

Meno saviveiklos kolektyvams rajoninėje apžiūroje nustatomas šis repertuaras:

1. Mišrūs chorai atlieka 6–7 dainas, tame skaičiuje 4 dainas iš respublikinės 1960 m. Dainų šventės repertuaro.
2. Vyrų ir moterų chorai atlieka 5 dainas, tame skaičiuje 3 dainas iš respublikinės 1960 m. Dainų šventės repertuaro.
3. Liaudies šokių rateliai atlieka 5 šokius, tame skaičiuje 3 kūrinius iš respublikinės 1960 m. Dainų šventės repertuaro.
4. Kaimo kapelos atlieka ne mažiau 4 kūrinių.
5. Instrumentiniai orkestrai atlieka 4 kūrinius.
6. Pučiamųjų orkestrai atlieka 4 kūrinius, kurių 2 iš respublikinės 1960 m. Dainų šventės repertuaro.
7. Meninės agitbrigados pasirodo su savistoviai pasirinktu repertuaru.
8. Dramos kolektyvai repertuarą pasirenka patys pagal rekomenduojamą kūrinių sąrašą.

Visiems meno saviveiklos kolektyvams pasirodymo laikas nustatomas 30 minučių, išskyrus dramos ratelius, kuriems atskirais atvejais bus leidžiama pasirodyti iki 1 val.

IV. PRAVEDIMO LAIKAS, TVARKA IR VIETA

Apžiūra vyks dviem turais:

- 1 turas — zonose,
- 2 „ — rajone.

Zoninės apžiūros pravedamos 7-lase zonose: Andrioniškyje, Burbiškyje, Debelkiuose, Skiemonyse, Svėdasuose, Troškūnuose ir Viešintose.

II zonų sudėtį įeina sekančios apylinkės:

1. Andrioniškio zona — Vikonių, Seiminių ir Ramakonių apyl.
2. Burbiškio zona — Rubikių ir Storių apyl.
3. Debelkių zona — Debelkių, Trumbatiškio, Leilūnų ir Bikūnų apyl.
4. Skiemonių zona — Voversių, Diktarių, Skiemonių ir Juškonų apyl.
5. Svėdasų zona — Kunigiškių, Miklerių, Aulelių, Šventupio ir Svėdasų apyl.
6. Troškūnų zona — Latavėnų, Levaniškio, Nausodės, Traupio, Vaidionių, Vaškuonų, Mažionių, Raguvėlės apyl.
7. Viešintų zona — Akmenos, Surdegio, Viešintų, Zvilūnų apyl.

Apžiūros vyks šiomis dienomis:

1. Andrioniškyje 1960 m. kovo mėn. 6 d.
 2. Burbiškyje 1960 m. kovo mėn. 5 d.
 3. Debelkiuose 1960 m. kovo mėn. 15 d.
 4. Skiemonyse 1960 m. kovo mėn. 6 d.
 5. Svėdasuose 1960 m. kovo mėn. 12 d.
 6. Troškūnuose 1960 m. kovo mėn. 10 d.
 7. Viešintose 1960 m. kovo mėn. 13 d.
- Rajoninė apžiūra vyks 1960 m. kovo mėn. 17–20 d. d. Anykščiuose.

V. VADOVAVIMAS

Rajoninę apžiūrą praveda ir jai vadovauja Dainų šventės orgkomitetas ir kultūros skyrius. Taip pat sudaroma rajoninės meninės saviveiklos apžiūros žiuri komisija.

Apžiūrų pravedimui zonose sudaromos zoninės komisijos.

(Zoninėms komisijoms vadovauja orgkomiteto nariai.

VI. APDOVANOJIMAS

Kolektyvai vertinami atsižvelgiant į jų meninį lygį, meistriškumą, masiškumą ir tvarkingumą.

Kolektyvai, geriausiai pasirodę zoninėse apžiūrose apdovanojami kultūros skyriaus Garbės raštais.

Kolektyvai, rajoninėje apžiūroje laimėję I, II, ir III vietas, premijuojami ir apdovanojami Garbės raštais. Mokyklų kolektyvus premijuoja liaudies švietimo skyrius.

Meno saviveiklos kolektyvų, laimėjusių pirmąsias vietas, vadovai ir geriausiai pavieniai atlikėjai apdovanojami Garbės raštais.

VII. APŽIŪROS FINANSAVIMAS

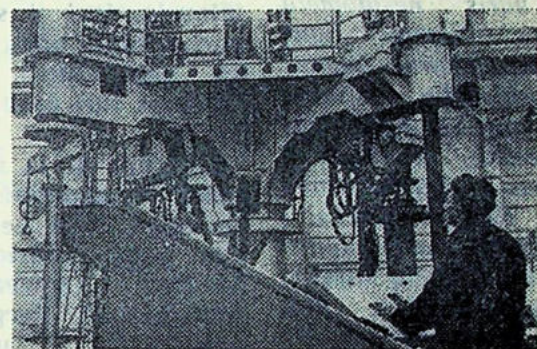
Kolektyvai į zonines ir rajoninę apžiūras atvyksta savo transportu ir lėšomis. Kolektyvai, atvykę į rajoninę apžiūrą, aprūpinami nakvyne.

Išlaidos, susijusios su apžiūros pravedimu (reklama, skelbimai ir premijos), padengiamos iš rajoninių kultūros namų samatos.

Metrikacijos biure

Anykščių metrikacijos biure gauti pareiškimai sekančioms santuokoms registruoti:

1. Repčio Jono, Jono s., gyv. Anykščių raj., Skamarakų km., su Bieliūnaite Irena, gyv. Anykščių raj., Gašliūnų km.
 2. Stasiūno Romualdo, Jono s., gyv. Rokiškio raj., Juodonių km., su Slenyte Uršule, Kazio d., gyv. Anykščiuose, Vienybės 24.
 3. Kisieliaus Vytauto, Kazio s., gyv. Anykščiuose, Janonio 6, su Tubyte Vitalija, Juozo d., gyv. Molėtų rajone, Runėnų km.
 4. Malčiaus Antano, Balto s., gyv. Rokiškio raj., Nemeniūnų km., su Gikyte Emilija, Augusto d., gyv. Anykščių raj., Vaitkūnų km.
 5. Sukio Antano, Jurgio s., gyv. Anykščių raj., Vaškuonų apyl., Umėnų km., su Kaminskaitė Elena, Jurgio d., gyv. Anykščių raj., Vaidionių km.
 6. Staškevičiaus Antano, Antano s., gyv. Kavarsko raj., Maigių km., su Mažvilaite Ona, Petro d., gyv. Anykščiuose, Vienybės 52.
 7. Puzino Gaudento, Prano s., gyv. Biržų raj., Meilūnų kaime, su Meškauskaitė Vanda, Juozo d., gyv. Anykščių raj., Kerkūzų km.
- Santuokos bus registruojamos 1960 m. sausio 31 d.

CERKASŲ SRITIS. Smelliansko mašinų statybos įmonėje paleistas emalės cehas. Čia emaliuojamos cisternos ir chemijos pramonei reikalingi vamzdžiai. Visi pagrindiniai darbai automatizuoti.

Nuotraukoje: naujame ceche.

N. Seliučenko (TASS) nuotr.

Anykštietės — zonos nugalėtojos

Keturias dienas Ukmergėje vyko zoninės merginų ir berniukų krepšinio varžybos, kuriose dalyvavo Jonavos, Sirvintų, Kavarsko, Anykščių ir kitų rajonų moksleivių rinktinės.

Ypač sėkmingai šias varžybas pradėjo mūsų rajono merginų rinktinė. Pirmąjį susitikimą anykštietės žaidė su Pandėlio krepšininėmis. Visą laiką užtikrintai pirmavusios anykštietės rungtynes laimėjo rezultatu 54:5.

Mūsų berniukų rinktinė pirmąjį susitikimą pralaimėjo Kavarsko krepšininėms rezultatu 34:36.

Nugalėjusi Jonavos

sportininkės, Anykščių merginų komanda iškopė į finalą, kur susitiko su Trakų krepšininėmis. Išeikusias Trakų krepšininėms rezultatu 40:16, anykštietės iškovojo zonos nugalėtojo vardą. Ypač gerai žaidė Jono Bieliūno vardo vidurinės mokyklos auklėtinės V. Motiejūnaitė ir L. Gudonytė. Antroji vieta atiteko Trakų ir trečioji — Sirvintų krepšininėms.

Berniukams sekėsi kur kas blogiau. Jie, patyrę dar vieną pralaimėjimą ir pasiekę vienintelę pergalę prieš Trakų sportininkus, užėmė tik penktą vietą. J. Pajarskas

Redaktorius St. VINCIONAS

Troškūnų RTS išnuomoja automašinas įvairioms organizacijoms ir pavieniams asmenims. Norintieji išsinuomoti automašinas kreipiasi į RTS direktorių. Apmokėjimas pagal nustatytus valstybinius tarifus. RTS DIREKTORIUS